

مرتضی طهماسبی، ۱۴۰۱

اثر بخشی تمرینات یکپارچگی حسی و حرکتی بر تعامل اجتماعی و اضطراب کودکان طیف اوتیسم شهرستان کاشمر سال ۱۴۰۰-۰۱

پژوهش حاضر، با هدف تعیین اثربخشی تمرینات یکپارچگی حسی حرکتی بر بهبود تعامل اجتماعی و اضطراب کودکان طیف اوتیسم انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه کودکان مبتلا به اختلالات طیف اوتیسم شهرستان کاشمر طی سال ۱۴۰۱ به تعداد ?? کودک بود. تعداد ۲۰ کودک با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس و بر طبق معیارهای ورود به مطالعه از مرکز اوتیسم به عنوان نمونه پژوهش انتخاب و به صورت تصادفی در یک گروه کنترل و یک گروه آزمایش جای داده شدند. در ابتدا هر دو گروه با استفاده از پرسشنامه گارس، (گیلیام (۱۹۴۴)) مورد ارزیابی قرار گرفتند پس از آن تمرینات یکپارچگی حسی حرکتی بر روی گروه آزمایش در طی ۲۱ جلسه ۴۵ دقیقه ای اجرا شد. گروه کنترل هیچ تمرینی دریافت نکردند. در خاتمه جلسات درمانی، مجدداً هر دو گروه با استفاده از پرسشنامه گارس مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۶؛ در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در سطح توصیفی از میانگین و انحراف معیار و در سطح استنباطی نیز در راستای فرضیه های پژوهش که مبتنی بر مقایسه در دو گروه کنترل و آزمایش بوده است از آزمون تحلیل کوواریانس یک یا چند متغیره استفاده شد. یافته ها نشان داد که تمرینات یکپارچگی حسی حرکتی موجب کاهش اضطراب و بهبود تعامل اجتماعی گروه آزمایش شده است. میزان این تاثیر در مرحله پس آزمون ۹۷/۸ درصد بوده است. همچنین در مقایسه ای که بین دو گروه آزمایش و کنترل صورت گرفته است، این ادعا به اثبات می رسد که انجام تمرینات یکپارچگی حسی حرکتی نقش بسزایی در بهبود علائم این کودکان نسبت به گروه کنترل داشته است. با توجه به یافته های این پژوهش میتوان از تمرینات یکپارچگی حسی حرکتی به منظور کاهش اضطراب و بهبود تعامل اجتماعی کودکان طیف اوتیسم به عنوان روش مداخله ای سود جست.

کلیدواژه‌ها: اوتیسم- تمرینات یکپارچگی حسی- حرکتی اضطراب - تعامل اجتماعی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۹۲۹۱۴۳۲۲۰۶۱۶۷۲۹۰۱۴۱۶۲۵۷۹۲۶۷

تاریخ دفاع: ۱۴۰۱/۰۹/۲۹

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر فرشاد جابری کوشکی

Thesis:

The effectiveness of sensory and motor integration exercises on social interaction and anxiety in children with autism spectrum in Kashmar city in the year 1400-01

The present study was conducted with the aim of determining the effectiveness of sensorimotor integration exercises on improving social interaction and anxiety in children with autism. The research method was a semi-experimental pre-test-post-test with a control group. The statistical population of this research included all children with autism spectrum disorders in Kashmer city during 1401. A number of 20 children were selected as a research sample using the available sampling method and according to the inclusion criteria of the autism center and were randomly placed in a control group and an experimental group. At first, both groups were evaluated using the Gars questionnaire, then sensorimotor integration exercises were performed on the experimental group during 21 sessions of 45 minutes. The control group did not receive any training. At the end of the treatment sessions, both groups were evaluated again using the Gars questionnaire. SPSS software was used for data analysis at two levels of descriptive and inferential statistics. At the descriptive level, the mean and standard deviation, and at the inferential level, in line with the hypotheses of the research, which was based on the comparison between the control and experimental groups, one or more variables analysis of covariance was used. The findings showed that the sensorimotor integration exercises It has reduced anxiety and improved the social interaction of the experimental group. The amount of this effect in the post-test stage was 97.8%. Also, in the comparison made between the two experimental and control groups, the claim is proved that performing sensorimotor integration exercises played a significant role in improving the symptoms of these children compared to the control group. According to the findings of this research, it can be Sensory-motor integration exercises are useful as an intervention method to reduce anxiety and improve social interaction of children with autism.